

මූලපණ්ණාසක (මූල් සූත්‍ර පණස)

3. ධම්ම දායාද සූත්‍රය

1. , මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන්වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයෙහි වූ අනාඨපිණ්ඩික සිටුහු විසින් කරවන ලද ජේතවන නම් ආරාමයෙහි වැඩ වාසය කරති. එකල්හි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ ,මහණෙනි,, කියා හිසසුන්ට කථාකලහ. ඒ හිසසුහු ,ස්වාමීනි,, කියා උත්තර දුන්න. භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මේ සූත්‍රධම්මය දේශනා කලහ.

2. ,මහණෙනි, මාගේ ධම්ම දායාද කොට ඇත්තෝ (පිලිගන්නෝ) වචි. ආමිසය (සිව්පසය)දායාද කොට ඇත්තෝ (පිලිගන්නෝ) නොවචි. කෙසේ නම් මාගේ ශ්‍රාවකයෝ ධම්ම දායාද කොට ඇත්තෝ වන්නාහුද, ආමිසය (සිව්පසය) දායාද කොට ඇත්තෝ (පිලිගන්නෝ) නොවන්නාහුදැයි නොප කෙරෙහි මාගේ අනුකම්පාව ඇත. මහණෙනි,නොපත් මාගේ ආමිසය ගරුකොට පිලිගන්නෝ වන්නහුද? ධම්ම ගරුකොට නොපිලිගන්නෝ වන්නහුද, .ශාස්තෘ ශ්‍රාවකයෝ ආමිසය ගරුකව වාසය කරති, ධම් ගරුකව වාසය නොකරති.යි නොපද ඒ කාරණයෙන් ගැරහිය යුත්තෝ වන්නාහුය. .ශාස්තෘ ශ්‍රාවකයෝ ආමිසය දායාද කොටගෙන ධම්ම දායාද කොටනොගෙන වාසය කරන්න.යි මමත් ගැරහිය යුත්තෙක් වන්නෙමි. මහණෙනි, නොපිත් මාගේ ධම්ම දායාද කොට ඇත්තාහු ආමිසය දායාද කොට නැත්තාහු වන්නහු නම් .ශාස්තෘ ශ්‍රාවකයෝ ධම්ම දායාදකොට ඇත්තාහු වාසය කරත්, ආමිසය දායාදකොට නැත්තාහු වාසය කරන්න.යි නොපිත් ගැරහියයුත්තෝ නොවෙන්නාහුය .ශාස්තෘ ශ්‍රාවකයෝ ධම්ම දායාදකොට වාසය කරති ආමිසය ගරුකොට වාසය නොකරති.යි මමත් එයින් ගැරහිය යුත්තෙක් නොවන්නෙමි. මහණෙනි, එහෙයින් ධම්ම දායාදකොට ඇත්තෝ වචි, ආමිසය දායාද කොට ඇත්තෝ නොවචි. කෙසේනම් මාගේ ශ්‍රාවකයෝ ධම්ම දායාදකොට ඇත්තෝ වන්නාහුද, ආමිසය දායාද කොට ඇත්තෝ නොවන්නාහුදැයි නොප කෙරෙහි මාගේ අනුකම්පාව ඇත.

3. ,මහණෙනි, මම වැලඳුවෙමි, ඇති පමණ වලඳා ආභාරය ප්‍රතික්ෂේප කලෙමි. හෝජනයෙන් සම්පූර්ණ වූයෙමි. වලඳා අවසන් කලෙමි. බඩගින්න නිවී යාමෙන් සුවපත් වූයෙමි. ප්‍රයෝජන ඇතිතාක් අභර ගන්නේ වෙමි. මහණෙනි, ඉතිරිව ඉවත දැමිය යුතුවූ පිණ්ඩපාතය (ආභාරය) ඇත්තේය.

,එකල්හි බඩගින්නෙන් ඇතිවූ දුර්වලකම්හි පෙළෙන්නාවූ හික්ෂුන් දෙනමක් වන්නාහුය. මම ඔවුන්ට මෙසේ කියන්නෙමි. .මහණෙනි, මම වනාහි වැලඳුවේ වෙමි. ඇති පමණ වැලඳූයෙමි. හෝජනයෙන් සම්පූර්ණ වූයෙමි. වලඳා අවසන් කලෙමි. සුවපත් වූයෙමි. ප්‍රයෝජන ඇතිතාක් අභර ගන්නෙමි. ඉතිරිවූ ඉවත දැමිය යුතුවූ මේ ආභාරයද ඇත. ඉදින් කැමැත්තහුනම් වලඳව.

ඉදින් තෙපි නොවළඳන්නහු නම් මම දැන් එය තණකොළ නැති බිමක හෝ දමන්නෙමි. (බන් ආදිය දැමීමෙන් නැසෙන) කුඩා සතුන් නැති දියෙහි හෝ පාකොට හරින්නෙමි. (කියායි).

,මවුන් දෙදෙනා අතුරෙන් එක් හික්ෂුවක් හට මෙබඳු සිතක් ඇතිවෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වනාහි වැළඳුයේවෙයි. පචාරණය කළේ, ආභාරයෙන් සම්පූර්ණ වූයේ, වළඳා අවසන් කළේ, සුඛිත වූයේ, ප්‍රයෝජන ඇතිනාක් ආභාරගත්තේ වෙයි. ඉතිරි වූ ඉවන දැමිය යුතුවූ මේ ආභාරයද ඇත්තේය. ඉදින් අපි නොවළඳන්නෙමු නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එය තණකොළ නැති බිමක හෝ දමන්නාහ. කුඩා සතුන් නැති ජලයෙක හෝ පාකොට හරින්නාහ. ,මහණෙනි,ධම්ම දායාදකොට ඇත්තෝ වචි. ආමිසස දායාද කොට ඇත්තෝ නොවචිය,යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්ම වදාරන ලදි. මේ පිණිඳපාතයද එක් ආමිසසකි. .මම මේ ආභාරය නොවළඳවා මේ බඩගිනි දුබල කමින් යුක්තව මෙසේ මේ රු දවාල ඉක්මවන්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙකැ.යි කියායි. ඒ හික්ෂු තෙම ඒ ආභාරය අනුභව නොකොට ඒ බඩගිනි දුකින්ම ඒ රු දවාල ඉක්මවන්නේය. නැවත දෙවන මහණ හට මෙබඳු සිතක් වන්නේය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වනාහි වැළඳුයේවෙයි. පචාරණය කළේ, ආභාරයෙන් සම්පූර්ණ වූයේ, වළඳා අවසන් කළේ, සුඛිත වූයේ, ප්‍රයෝජන ඇතිනාක් ආභාරගත්තේ වෙයි, ඉතිරි වූ ඉවන දැමිය යුතුවූ මේ ආභාරයද වෙයි. ඉදින් අපි නොවළඳන්නෙමු නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එය තණකොළ නැති බිමක හෝ දමන්නාහ. කුඩා සතුන් නැති ජලයෙක හෝ පාකොට හරින්නාහ. .මම මේ ආභාරය වළඳා බඩගිනි දුර්වලකම දුරුකොට මෙසේ මේ රු දවාල ඉක්මවන්නෙමි නම් යහපතැයි. යි කියායි.

,මහණෙනි, ඒ දෙවන හික්ෂුව ආභාරය වළඳවා බඩගිනි දුබල බව දුරුකොට .මෙසේ රු දවාල ඉක්මවන්නේ ටි නමුත් අර පලමු හික්ෂුවම මා විසින් අතිශයින් පිදිය යුත්තේද අතිශයෙන් පැසසිය යුත්තේද වෙයි.

,ඊට හේතු කවරේද? මහණෙනි, ඒ ආභාරය නොගැනීම ඒ හික්ෂුවට බොහෝ කාලයක් මුලුල්ලෙහි ස්වල්පාභාසා ඇති බව පිණිසද, ලද දෙයකින් සතුටු වීම පිණිසද, පහසුවෙන් කෙලෙසුන් කපා හරිනු පිණිසද, පහසුවෙන් පෝෂ්‍ය කල බව පිණිසද, වියරිය පටන් ගැනීම පිණිසද පවන්නේය.

,මහණෙනි, එහෙයින් මාගේ ධම්ම දායාදකොට ඇත්තෝ වචි. ආමිසස දායාද කොට ඇත්තෝ නොවචි. කෙසේ නම් මාගේ ශ්‍රාවකයෝ ධම්ම දායාද කොට ඇත්තෝ වන්නාහුද? ආමිසස දායාද කොට ඇත්තෝ නොවන්නහුදැයි නොප කෙරෙහි මාගේ අනුකම්පාව ඇත, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාලහ. මෙය වදාරා සුගතයන් වහන්සේ හුතස්තෙන් නැගිට විහාරයට වැඩියහ.

4. එකල්හි වනාහි ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩි නොබෝ වෙලාවකින් .ඇවැත්ති, මහණෙනි,, කියා හික්ෂුන්ට කතා කලහ. ඒ හික්ෂුහු .ඇවැත්ති,, කියා ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ. ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ මෙය දේශනා කලහ.

,ඇවැන්නි, ශාස්තෘත වහන්සේ විවේකයෙන් වාසය කරද්දී ශ්‍රාවකයෝ කොපමණකින් (කරුණු කියකින්) විවේකයෙහි හික්මෙත්ද? ශාස්තෘත වහන්සේ විවේකයෙන් වාසය කරද්දී ශ්‍රාවකයෝ කොපමණකින් විවේකයෙහි නොහික්මෙත්ද?

,ආයුෂ්මතුති, අපි ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේගෙන් මේ වදාළ ධර්මයෙහි අපීය දැන ගන්නට දුර සිටද පන්නෙමු. මේ ධර්මයෙහි අපීය ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේටම අයත්වීම යහපත්ය. ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේගෙන් අසා හික්මුණ් දරාගන්නාහුයයි, කිහ.

,ඇවැන්නි, එසේ වී නම් අසව්, මනාකොට මෙනෙහි කරව් කියන්නෙමි., ඒ හික්මුණු .එසේය ඇවැන්නි. කියා ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේට උන්නර දුන්න. ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ මෙසේ දේශනා කළහ.

5. ,ඇවැන්නි, ශාස්තෘත වහන්සේ විවේකයෙන් වාසය කරද්දී ශ්‍රාවකයෝ කොපමණකින් විවේකයෙහි නොහික්මෙත්ද? ඇවැන්නි, මේ ශාසනයෙහි ශ්‍රාවකයෝ ශාස්තෘත වහන්සේ විවේකව වාසය කරද්දී විවේකයෙහි නොහික්මෙත්ද, ශාස්තෘත වහන්සේ යම් ධර්මයන්ගේ නැති කිරීම දේශනා කළේද ඒ ධර්මයන් නැති නොකරන්ද, විවරාදිය බහුලකොට ඇත්තෝ වෙත්ද, සච්ඡෙදාසනය ලිහිල්කොට ගන්නෝ වෙත්ද, නිවරණයන්හි ඇලී වාසය කරන්ද, උතුම් විවේකයෙහි (නිව්ඤ්ජන) බහා තිබූ වීර්යී ඇත්තාහු වෙත්ද, ඇවැන්නි, ඒ හික්මුණු අතුරෙහි වැඩසිටි (ස්ථවිර) හික්මුණු කරුණු තුනකින් ගැරහිය යුතුවෙත්, ශාස්තෘත වහන්සේ විවේකයෙන් වාසය කරද්දී ශ්‍රාවකයෝ විවේකයෙහි වාසය නොහික්මෙතියි යන මේ පළමුවෙනි කාරණයෙන් ස්ථවිර හික්මුණු ගැරහිය යුත්තෝවෙත්. ශාස්තෘත වහන්සේ යම් ධර්මයක් දුරුකළ යුතුයැයි වදාළේ නම් ඒ ධර්මයන් දුරු නොකරතියි යන මේ දෙවෙනි කාරණයෙන් ස්ථවිර හික්මුණු යුත්තෝවෙත්.

විවරාදිය බහුලකොට ඇත්තෝය, සච්ඡෙදාසනය ලිහිල්කොට ගන්නෝය, නිවරණයන්හි ඇලී වාසය කරන්නෝය, උතුම් විවේකයෙහිබහා තැබූ වීර්යී ඇත්තාහුය යන මේ තුන්වෙනි කරුණෙන් ස්ථවිර හික්මුණු ගැරහිය යුත්තෝවෙති. ඇවැන්නි, ස්ථවිර හික්මුණු වනාහි මේ කරුණු තුනින් ගැරහිය යුත්තෝවෙත්.

6. , ඇවැන්නි, ඒ හික්මුණු අතුරෙන් මධ්‍යම හික්මුණු කරුණු තුනකින් ගැරහිය යුත්තෝ වෙත්. ශාස්තෘත වහන්සේ විවේකයෙන් වාසය කරන්දී ශ්‍රාවකයෝ විවේකයෙහි නොහික්මෙති යන මේ පළමුවෙනි කාරණයෙන් මධ්‍යම හික්මුණු ගැරහිය යුත්තෝ වෙත්. ශාස්තෘත වහන්සේ යම් ධර්මයක් දුරු කළ යුතුයැයි වදාළේ නම් ඒ ධර්මයන් දුරු නොකරතියි යන මේ දෙවෙනි කාරණයෙන් මධ්‍යම හික්මුණු ගැරහිය යුත්තෝ වෙත්. විවරාදිය බහුලකොට ඇත්තාහුය, සච්ඡෙදා සනය ලිහිල් කොට සලකන්නෝය, නිවරණයන්හි ඇලී වාසය කරන්නෝය, විවේකයෙහි බහා තැබූ වීර්යීය ඇත්තෝය. යන මේ තුන්වෙනි කාරණයෙන් මධ්‍යම හික්මුණු ගැරහිය යුත්තෝ වෙත්. ඇවැන්නි, මධ්‍යම හික්මුණු වනාහි මේ කරුණු තුනින් ගැරහිය යුත්තෝ වෙත්.

7. ,ඇවැන්නි, ඒ හික්ඛුන් අතුරෙහි නවක (අලුත පැවිදිවූ) හික්ඛුහු කරුණු තුනකින් ගැරහිය යුත්තෝ වෙත්. ශාස්තෘතඤ්ඤා චරණයේ විවේකයෙන් වාසය කරන්දි ශ්‍රාවකයෝ විවේකයෙහි නොහික්මෙති යන මේ පළමුවෙනි කාරණයෙන් නවක හික්ඛුහු ගැරහිය යුත්තෝ වෙත්. ශාස්තෘතඤ්ඤා චරණයේ යම් ධර්මයන් දුරු කළ යුතුයයි වදාළේ නම් ඒ ධර්මයන් දුරු නොකරනිය යන මේ දෙවෙනි කාරණයෙන් නවක හික්ඛුහු ගැරහිය යුත්තෝ වෙත්. විවරාදිය බහුලකොට ඇත්තෝය, සඵල ශාසනය ලිහිල් කොට සලකන්නෝය, නිවරණයන්හි ඇලි වාසය කරන්නෝය. විවේකයෙහි බහා තැබූ වියාස ඇත්තෝය යන මේ තුන්වෙනි කාරණයෙන් නවක හික්ඛුහු ගැරහිය යුත්තෝ වෙත්. ඇවැන්නි, නවක හික්ඛුහු වනාහි මේ කරුණු තුනින් ගැරහිය යුත්තෝ වෙත්.

,ඇවැන්නි, මෙපමණකින් වනාහි ශාස්තෘතඤ්ඤා චරණයේ විවේකයෙන් වාසය කරන්දි ශ්‍රාවකයෝ විවේකයෙහි නොහික්මෙති.

8. ,ඇවැන්නි, ශාස්තෘතඤ්ඤා චරණයේ විවේකයෙන් වාසය කරන්දි ශ්‍රාවකයෝ කොපමණකින් විවේකයෙහි හික්මෙන්නද? ඇවැන්නි, මේ ශාසනයෙහි ශාස්තෘතඤ්ඤා චරණයේ විවේකයෙන් වාසය කරන්දි ශ්‍රාවකයෝ විවේකයෙහි හික්මෙන්නද ශාස්තෘතඤ්ඤා චරණයේ යම් ධර්මයන් දුරු කළ යුතුයයි වදාළේ නම්, ඒ ධර්ම දුරු කරයිද, විවරාදිය බහුලකොට නැත්තෝ වෙන්නද, ශාසනය ලිහිල්කොට නොගන්නෝ වෙන්නද, නිවරණයන්හි ඇලි වාසය නොකරන්නෝ වෙන්නද, විවේකය පෙරටුකොට ගන්නෝ වෙන්නද

9. ,ඇවැන්නි, ඒ හික්ඛුන් අතුරෙහි ස්ඵවිර හික්ඛුහු කරුණු තුනකින් පැසසිය යුත්තෝ වෙත්. ශාස්තෘතඤ්ඤා චරණයේ විවේකයෙන් වාසය කරන්දි ශ්‍රාවකයෝ විවේකයෙහි හික්මෙති යන මේ පළමුවෙනි කාරණයෙන් ස්ඵවිර හික්ඛුහු පැසසිය යුත්තෝ වෙත්. ශාස්තෘතඤ්ඤා චරණයේ යම් ධර්මයන් නැතිකළ යුතුයයි වදාළේ නම් ඒ ධර්මයන් නැතිකරන් යන මේ දෙවෙනි කාරණයෙන් ස්ඵවිර හික්ඛුහු පැසසිය යුත්තෝ වෙත්. විවර ආදිය බහුලකොට නැත්තෝය, ශාසනය ලිහිල්කොට නොගන්නෝය, නිවරණයන්හි ගැලි වාසය නොකරන්නෝය, විවේකයෙහි පෙරටුව යන්නෝය යන මේ තුන්වෙනි කාරණයෙන් ස්ඵවිර හික්ඛුහු පැසසිය යුත්තෝ වෙත්. ඇවැන්නි, ස්ඵවිර හික්ඛුහු වනාහි මේ කරුණු තුනින් පැසසිය යුත්තෝ වෙත්.

10. ,ඇවැන්නි, ඒ හික්ඛුන් අතුරෙහි මධ්‍යම හික්ඛුහු කරුණු තුනකින් පැසසිය යුත්තෝ වෙත්. ශාස්තෘතඤ්ඤා චරණයේ විවේකයෙන් වාසය කරන්දි ශ්‍රාවකයෝ විවේකයෙහි හික්මෙත් යන මේ පළමුවෙනි කාරණයෙන් මධ්‍යම හික්ඛුහු පැසසිය යුත්තෝ වෙත්. ශාස්තෘතඤ්ඤා චරණයේ යම් ධර්මයන් නැතිකළ යුතුයයි වදාළේ නම් ඒ ධර්මයන් නැතිකරන් යන මේ දෙවෙනි කාරණයෙන් මධ්‍යම හික්ඛුහු පැසසිය යුත්තෝ වෙත්. විවර ආදිය බහුලකොට නැත්තෝය, ශාසනය ලිහිල්කොට නොගන්නෝය, නිවරණයන්හි ගැලි වාසය නොකරන්නෝය, විවේකයෙහි පෙරටුව යන්නෝය යන මේ තුන්වෙනි කාරණයෙන් මධ්‍යම හික්ඛුහු පැසසිය යුත්තෝ වෙත්. ඇවැන්නි, මධ්‍යම හික්ඛුහු වනාහි මේ කරුණු තුනින් පැසසිය යුත්තෝ වෙත්.

11. ,ඇවැන්නි, ඒ හික්ඛුන් අතුරෙහි නවක හික්ඛුහු කරුණු තුනකින් පැසසිය යුත්තෝ වෙත්. ශාස්තෘත වහන්සේ විවේකයෙන් වාසය කරන්දි ශ්‍රාවකයෝ විවේකයෙහි හික්මෙන් යන මේ පළමුවෙනි කාරණයෙන් නවක හික්ඛුහු පැසසිය යුත්තෝ වෙත්, ශාස්තෘත වහන්සේ යම් ධර්මයන් නැතිකළ යුතුයයි වදාළේ නම් ඒ ධර්මයන් නැතිකරන් යන මේ දෙවෙනි කාරණයෙන්

නවක හික්ඛුහු පැසසිය යුත්තෝ වෙත්. විවර ආදිය බහුලකොට නැත්තෝය, ශාසනය ලිහිල්කොට නොගන්නෝය, නිවරණයන්හි ගැලී වාසය නොකරන්නෝය, විවේකයෙහි පෙරටුව යන්නෝය යන මේ තුන්වෙනි කාරණයෙන් නවක හික්ඛුහු පැසසිය යුත්තෝ වෙත්. ඇවැන්නි, නවක හික්ඛුහු වනාහි මේ කරුණු තුනින් පැසසිය යුත්තෝ වෙත්.

12. ,ඇවැන්නි, ඒ දුරු කළයුතු ධර්මයන් අතුරෙහි ලොභයද ලාමකය, ද්වේෂයද ලාමකය, ලොභය නැති කිරීම පිණිසද ද්වේෂය නැති කිරීම පිණිසද නුවණැස ඇති කරන්නා වූ සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන් සංසිදීම පිණිස පවත්නාවූ චතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ, සත්‍ය අවබෝධය පිණිස පවත්නාවූ නිව්භාණය පිණිස පවත්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව ඇත. ඒ මේ ආයී අෂ්ටාංග මාර්ගයයි. එනම් නිවැරදි දැකීමය, නිවැරදි කල්පනාවය, නිවැරදි වචනය, නිවැරදි ක්‍රියාවය, නිවැරදි ජීවිකාවය, නිවැරදි උත්සාහය, නිවැරදි සිහිය, නිවැරදි සමාධිය යන අටය. ඇවැන්නි, නුවණැස ඇති කරන්නා වූ සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන් සංසිදීම පිණිස පවත්නාවූ, චතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ, සත්‍ය අවබෝධය පිණිස පවත්නාවූ නිව්භාණය පිණිස පවත්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව මේය.

13. ,ඇවැන්නි, ක්‍රොධයද ලාමකය, බධවෙරයද ලාමකය. ක්‍රොධය නැති කිරීම පිණිසද බධවෙරය නැති කිරීම පිණිසද නුවණැස ඇති කරන්නා වූ සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන් සංසිදීම පිණිස පවත්නාවූ චතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ සත්‍ය අවබෝධය පිණිස පවත්නාවූ නිව්භාණය පිණිස පවත්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව ඇත. ඒ මේ ආයී අෂ්ටාංග මාර්ගයයි. එනම් නිවැරදි දැකීමය, නිවැරදි කල්පනාවය, නිවැරදි වචනය, නිවැරදි ක්‍රියාවය, නිවැරදි ජීවිකාවය, නිවැරදි උත්සාහය, නිවැරදි සිහිය, නිවැරදි සමාධිය යන අටය. ඇවැන්නි, නුවණැස ඇති කරන්නා වූ, සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන් සංසිදීම පිණිස පවත්නාවූ චතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ සත්‍ය අවබෝධය පිණිස පවත්නාවූ නිව්භාණය පිණිස පවත්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව මේය.

14. ,ඇවැන්නි, ගුණමකුබවද ලාමකය, පලාසය (ගුණ නැතිව සිටිමින් ගුණවතුන් හා සමාන කොට සිතීම)ද ලාමකය. ගුණමකුබව නැතිකිරීම පිණිසද පලාසය (ගුණ නැතිව සිටිමින් ගුණවතුන් හා සමාන කොට සිතීම) නැතිකිරීම පිණිසද නුවණැස ඇති කරන්නා වූ සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන් සංසිදීම පිණිස පවත්නාවූ චතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ සත්‍ය අවබෝධය පිණිස පවත්නාවූ නිව්භාණය පිණිස පවත්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව ඇත. ඒ මේ ආයී අෂ්ටාංග මාර්ගයයි එනම් නිවැරදි දැකීමය, නිවැරදි කල්පනාවය, නිවැරදි වචනය, නිවැරදි ක්‍රියාවය, නිවැරදි ජීවිකාවය, නිවැරදි උත්සාහය, නිවැරදි සිහිය, නිවැරදි සමාධිය යන

අටය. ඇවැන්නි, නුවණැස ඇති කරන්නා වූ සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන් සංසිද්ධිම පිණිස පවත්නාවූ චතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ සත්‍ය අවබෝධය පිණිස පවත්නාවූ නිව්ඵාණය පිණිස පවත්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව මෙය.

15. ,ඇවැන්නි, ඊෂ්ඨාවද ලාමකය, මසුරු බවද ලාමකය. ඊෂ්ඨාව නැති කිරීම පිණිසද, මසුරු බව නැති කිරීම පිණිසද නුවණැස ඇති කරන්නා වූ සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන් සංසිද්ධිම පිණිස පවත්නාවූ චතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ සත්‍ය අවබෝධය පිණිස පවත්නාවූ නිව්ඵාණය පිණිස පවත්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව ඇත. ඒ මේ ආයී අෂ්ටාංග මාර්ගයයි. එනම් නිවැරදි දැකීමය, නිවැරදි කල්පනාවය, නිවැරදි වචනය, නිවැරදි ක්‍රියාවය, නිවැරදි ජීවිකාවය, නිවැරදි උත්සාහය, නිවැරදි සිහිය, නිවැරදි සමාධිය යන අටය. ඇවැන්නි, නුවණැස ඇති කරන්නා වූ සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන් සංසිද්ධිම පිණිස පවත්නාවූ චතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ සත්‍ය අවබෝධය පිණිස පවත්නාවූ නිව්ඵාණය පිණිස පවත්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව මෙය.

16. ,ඇවැන්නි, මායාව (කළ පව වැසීම)ද ලාමකය, සයබව (නැති ගුණ පහල කිරීම)ද ලාමකය. මායාව නැති කිරීම පිණිසද සයබව නැති කිරීම පිණිසද නුවණැස ඇති කරන්නා වූ සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන් සංසිද්ධිම පිණිස පවත්නාවූ චතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ සත්‍ය අවබෝධය පිණිස පවත්නාවූ නිව්ඵාණය පිණිස පවත්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව ඇත. ඒ මේ ආයී අෂ්ටාංග මාර්ගයයි එනම් නිවැරදි දැකීමය, නිවැරදි කල්පනාවය, නිවැරදි වචනය, නිවැරදි ක්‍රියාවය, නිවැරදි ජීවිකාවය, නිවැරදි උත්සාහය, නිවැරදි සිහිය, නිවැරදි සමාධිය යන අටය. ඇවැන්නි, නුවණැස ඇති කරන්නා වූ සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන් සංසිද්ධිම පිණිස පවත්නාවූ චතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ සත්‍ය අවබෝධය පිණිස පවත්නාවූ නිව්ඵාණය පිණිස පවත්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව මෙය.

17. ,ඇවැන්නි, දැඩි බව (හිත ඉදිමීම)ද ලාමකය, කරනුන්තරියකරණය (එකටඑකකිරීම)ද ලාමකය. දැඩි බව නැති කිරීම පිණිසද කරනුන්තරියකරණය නැති කිරීම පිණිසද, නුවණැස ඇති කරන්නා වූ සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන් සංසිද්ධිම පිණිස පවත්නාවූ චතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ සත්‍ය අවබෝධය පිණිස පවත්නාවූ නිව්ඵාණය පිණිස පවත්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව ඇත. ඒ මේ ආයී අෂ්ටාංග මාර්ගයයි. එනම් නිවැරදි දැකීමය, නිවැරදි කල්පනාවය, නිවැරදි වචනය, නිවැරදි ක්‍රියාවය, නිවැරදි ජීවිකාවය, නිවැරදි උත්සාහය, නිවැරදි සිහිය, නිවැරදි සමාධිය යන අටය. ඇවැන්නි, නුවණැස ඇති කරන්නා වූ සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන් සංසිද්ධිම පිණිස පවත්නාවූ චතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ සත්‍ය අවබෝධය පිණිස පවත්නාවූ නිව්ඵාණය පිණිස පවත්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව මෙය.

18. ,ඇවැන්නි, මානයද ලාමකය, අධික මානයද ලාමකය. මානය නැති කිරීම පිණිසද, අධික මානය නැති කිරීම පිණිසද නුවණැස ඇති කරන්නා වූ සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන්

සංසිද්ධිම පිණිස පවත්නාවූ වතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ සත්‍ය අවබෝධය පිණිස පවත්නාවූ නිව්ඤාන පිණිස පවත්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව ඇත.

ඒ මේ ආයී අෂ්ටාංග මාර්ගයයි. එනම් නිවැරදි දැකීමය, නිවැරදි කල්පනාවය, නිවැරදි වචනය, නිවැරදි ක්‍රියාවය, නිවැරදි ජීවිකාවය, නිවැරදි උත්සාහය, නිවැරදි සිහිය, නිවැරදි සමාධිය යන අටය. ඇවැත්නි, නුවණැස ඇති කරන්නා වූ සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන් සංසිද්ධිම පිණිස පවත්නාවූ වතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ සත්‍ය අවබෝධය පිණිස පවත්නාවූ නිව්ඤාන පිණිස පවත්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව මේය.

19. ,ඇවැත්නි, මදය (මත්වීම)ද ලාමකය, ප්‍රමාදය (කාමසෑපෙහි ගැලීම)ද ලාමකය. මදය නැති කිරීම පිණිසද ප්‍රමාදය නැති කිරීම පිණිසද නුවණැස ඇති කරන්නා වූ සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන් සංසිද්ධිම පිණිස පවත්නාවූ වතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ සත්‍ය අවබෝධය පිණිස පවත්නාවූ නිව්ඤාන පිණිස පවත්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව ඇත. ඒ මේ ආයී අෂ්ටාංග මාර්ගයයි එනම් නිවැරදි දැකීමය, නිවැරදි කල්පනාවය, නිවැරදි වචනය, නිවැරදි ක්‍රියාවය, නිවැරදි ජීවිකාවය,

නිවැරදි උත්සාහය, නිවැරදි සිහිය, නිවැරදි සමාධිය යන අටය. ඇවැත්නි, නුවණැස ඇති කරන්නා වූ සත්‍ය දැනීම ඇති කරන්නාවූ, රාගාදීන් සංසිද්ධිම පිණිස පවත්නාවූ වතුරායීසත්‍යය දැනීම පිණිස පවත්නාවූ සත්‍ය අවබෝධය පිණිසද නිව්ඤාන පිණිසද පවත්නේය,යි වදාළසේක.

ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ මේ ධර්මය වදාළහ, ඒ හික්ෂුහු ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේගේ දේශනාව සතුටින් පිළිගන්නාහුය.

තුන්වෙනිවූ ධර්මදායාද සූත්‍රය නිමි.

